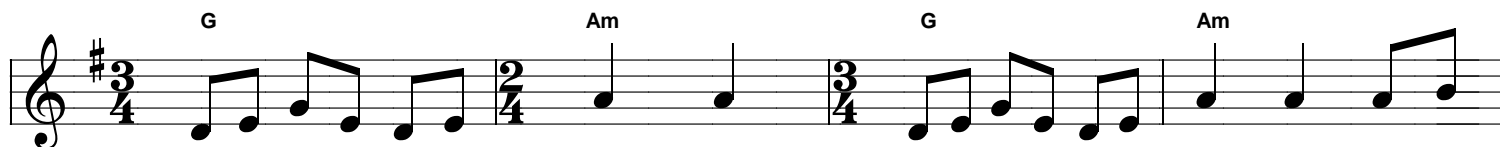

Nedejme se k spánku svěsti

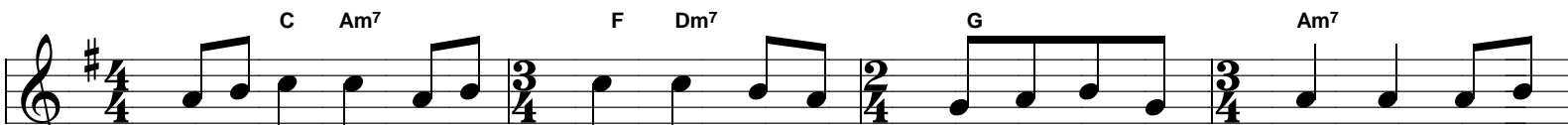
t: Terezie z Avilly; n: Petr Eben

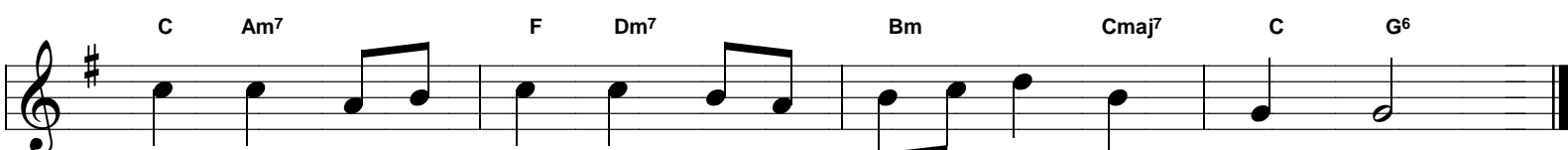
1. Ne-dej-me se k spán-ku své - sti, bděme pod korouhví kří - že, jdě-me
K nebi ve-de ce-sta ji - stá, těm, kdo prací každo - den - ní ná-sle -

v boj za pra-vé ště - stí, kaž-dým kro-kem k ne - bi blí - že.
- du - jí věr-ně Kri - sta v zá-pa - se a u - tr - pe - ní.

Rfr. Nesme kříž svůj, měj-me ví - ru, že nám po - mů - že jej né - sti, v časném

svě - tě ne - ní mí - ru, ne - dej - me se k spán - ku svě - sti.

2. Sotva tušil vladař světský / při svém krutém rozsouzení, / že je Ježíš nazaretský / všeho světa vykoupení.
Statečně náš Pán šel k cíli, / šel až na smrt naší vinou. / Jeho bychom opustili, / kdybychom šli cestou jinou. Rfr.

3. Slasti světa, slávu vratkou / obětujme pro svou spásu, / odměnou nám bude sladkou / vidět věčně Boží krásu.
Obětujme svoje žití, / oddejme se Bohu cele, / ať pak můžem věčně zřítí / v nebi svého Spasitele. Rfr.

4. Ještě dřív než dojdem k Pánu / než nás k hodům lásky přijme / v bílém šatě nebešťanů / už na této zemi žijme
osvíceni božskou září / v srdci živé slovo Páně / s láskou v oku, s mírem v tváři / pojďme s Kristem odhodlaně.

Rfr.